

rigt ikke betvivler, paa denne Slutningsbestemmelse af § 29, saa troer jeg virkelig, han vil indrømme, at man kan sige, om det end kan være beklageligt for Enkelte, at Ministeren her har taget sin Bestemmelse uden at see til Høire eller Venstre, at han ikke har gjort Andet, end hvad han i fuldeste Maade har havt Lov til at gjøre. Hvad angaaer de Bemærkninger, der ere fremsatte af min ærede Sidemand, saa har han allerede tidligere været saa velvillig at hentele min Opmærksomhed paa denne Lov af 1802, og jeg burde have sagt det dengang, vi forhandlede det Endringsforslag, der var stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om en Bortfalden af Sportlerne ved Ud- og Afmønstringen og med Hensyn til Vaterschouten, og hvad dertil slutter sig. Det er min For- mening, at, naar hele dette Forhold bliver ordnet, saa vilde de saa Bestemmelser i Anordningen af 1802, som endnu gjælde, komme under Derveielse og tildeels blive optagne i den nye Lov, og da vil Tiden være kommen, da man fuldstændig kan erklære Loven af 1802 for hævet. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem troer, det er rigtigt nu i denne korte Tid mellem 2den og 3die Behandling at tage en saadan Bestemmelse, da det dog altid er temmelig precært at høre en saa stor og omfattende Lov uden en meget nøie Derveielse. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem ikke at urgere derpaa, men at afvente, indtil det hele Forhold om Alt, hvad der angaaer Mønstring, og hvad dermed staaer i Forbindelse, bliver ordnet ved en Lov, som vi haabe vil blive forelagt ad Aare.

J. A. Hansen: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 59 til § 39 kan jeg for det Første slutte mig til, hvad der angaaende dette er udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm). Det forekommer ogsaa mig at være aldeles principløst at ville stemme for nærværende Forslag, naar man har stemt for Forslaget under Nr. 2,

idet det Princip, som man vilde hævde, nemlig at en geistlig Mand ikke maatte udgøde Blod, er aldeles forladt ved Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 2. Der bliver da kun Spørgsmaal om, hvad der kan være Bequemmelighedshensyn for denne Deel af Statens Embedsmænd, og i saa Henseende maa man jo ligefrem erkjende, at der er adskillige andre Classer af Embedsmænd, som kunne gjøre Krav i saa Henseende og med samme Ret vente lignende Bequemmelighedshensyn iagttagne ligeoverfor sig; Videre vil Vedtagelsen af dette Forslag ikke have til Følge. Her kan man jo ikke ville hævde den Paastand, at det skulde være uprotestantisk at forlange, at den Geistlige skulde deeltage i Landets Forsvar lige med alle andre af Landets Sønner. Fri- tagelsen som Princip er noget aldeles Uprotestantisk, idet den protestantiske Lære ligefrem gaaer ud fra, at Præsten er ligestillet med enhver anden Christen i Kirken, saaledes at der ikke kan være Tale om et Privilegium eller nogen Adskillelse fra andre Christne for dem, der have faaet den geistlige Ordination. Undtagelser i saa Henseende vilde være den lige Bei til paany at indføre Hierarchi i de protestantiske Stater, hvilket man virkelig ikke skal give Anledning til. Da man har beraabt sig paa Følelsen ved Spørgsmaalet om, hvorvidt de Geistlige skulde gaae med i Krigen, og man i den Henseende har anført andre Landes Exempel, skal jeg bemærke, at denne Følelse jo ogsaa maatte faares, naar man, som det er sagt mig ganske bestemt, endog i sidste Krig har seet vore Tjender møde med geistlige Mænd i Spidsen, naar de gik i Slag, bærende Korsset foran sig og im Gottes Namen opfordrende Soldaterne til at faae dygtig løs. Om en saadan Mand med Korsset foran sig og im Gottes Namen opfordrer Soldaterne til at følge ham og hugge dygtigt løs, eller han selv er med i de Stridendes Rækker, derpaa kan jeg ikke see nogen Forskjel. Det er mig ogsaa sagt, at adskillige af disse Geistlige skulde have faaet militaire Ordener til Tak for deres overordentlige Virksomhed i Krigen, medens der